A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2008. november 20. *

A C-1/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Siegen (Németország) a Bírósághoz 2007. január 3-án érkezett, 2006. november 29-i határozatával terjesztett elő az előtte

Frank Weber ellen

folyamatban levő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: A. Rosas tanácselnök (előadó), J. Klučka, U. Lõhmus, P. Lindh és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: R. Grass,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– F. Weber képviseletében W. Säftel Rechtsanwalt,

– az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: S. Fiorentino. avvocato dello Stato,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében G. Braun és N. Yerrell, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. július 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 447. o.) módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv (HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o., a továbbiakban: 91/439 irányelv) értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet az F. Weber ellen indított büntetőeljárásban terjesztették elő, aki 2006. január 6-án Németország területén gépi meghajtású járművet a szükséges vezetői engedély hiányában vezetett.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

3 A 91/439 irányelv első preambulumbekezdésének értelmében:

„[…] a közös közlekedéspolitika értelmében, a közúti forgalombiztonság javításának és a közlekedés megkönnyítésének elősegítéseként, valamint azon személyek mozgásának megkönnyítésére, akik a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban tették le a járművezetői vizsgát, kívánatos a közösségi minta szerinti nemzeti vezetői engedély kölcsönös elismerése a tagállamok részéről az engedélyek cseréjének bárminemű kötelezettsége nélkül”.

4 Ezen irányelv negyedik preambulumbekezdése így szól:

„[…] a közúti közlekedésbiztonság érdekében a vezetői engedély kiállítására vonatkozó minimumkövetelményeket rögzíteni kell”.

5 A 91/439 irányelv utolsó preambulumbekezdése pontosítja:

„[…] a közúti közlekedésbiztonsággal és forgalommal kapcsolatos okokból a tagállamoknak képesnek kell lenniük alkalmazni a vezetői engedélyek visszavonására, valamint ideiglenes és végleges bevonására vonatkozó nemzeti rendelkezéseiket minden olyan engedély jogosultjára, aki szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik azok területén”.

6 Ugyanezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdése ekként rendelkezik:

„A tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik.”

7 A 91/439 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja az alábbi feltételekhez köti a vezetői engedély kiállítását:

„a) akik jártassági és magatartási, valamint elméleti vizsgát tettek, valamint megfeleltek az egészségügyi követelményeknek a II. és III. melléklet rendelkezéseivel összhangban;

b) akiknek szokásos tartózkodási helye annak a tagállamnak a területén található, amelyik a vezetői engedélyt kiadja, vagy aki bizonyítani tudja, hogy tanulmányi céllal ott töltött legalább hat hónapot [helyesen: diákként legalább hat hónapot tölt ott]”.

8 A 91/439 irányelv 7. cikke (5) bekezdésének értelmében:

„Senki nem rendelkezhet több, mint egy tagállam által kiállított vezetői engedéllyel.”

9 Ugyanezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdése és (4) bekezdésének első albekezdése ekként rendelkezik:

„(2) A büntetőjogi és a rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelvre is figyelemmel a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit alkalmazhatja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára, és szükség esetén e célból lecserélheti az engedélyt.

[…]

(4) Egy tagállam megtagadhatja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akivel szemben az előbbi állam területén a (2) bekezdésben említett egyik intézkedést alkalmazták”.

A nemzeti szabályozás

10 A közúti közlekedésről szóló törvénynek (Straßenverkehrsgesetz) a tényállás megvalósulása idején hatályos változata 3. §-ának (1) és (2) bekezdése (BGBl. 2006. I., 1958. o., a továbbiakban: StVG) az alábbiakat írja elő:

„1. A gépjárművek vezetésére alkalmatlannak vagy képtelennek bizonyuló személyek vezetői engedélyét a vezetői engedély kiállítására jogosult hatóság köteles visszavonni. Külföldi vezetői engedély esetén a visszavonás – még ha más szabályok alapján történik is – a vezetői engedély belföldön való használatára való jog megvonásával azonos hatályú. A 2. § (7) és (8) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

2. A visszavonással a vezetői engedély megszűnik. Külföldi vezetői engedély esetén a gépjárművek belföldön történő vezetéséhez való jog szűnik meg. […]”

11 Az StVG 21. §-ának (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) Egy évig terjedő szabadságvesztéssel vagy pénzbírsággal büntetendő az a személy, aki

1. gépjárművet vezet jóllehet nem rendelkezik a szükséges vezetői engedéllyel, vagy a büntető törvénykönyv 44. §-ának vagy jelen törvény 25. §-ának értelmében tilos gépjárművet vezetnie”.

12 A 2006. június 14-i rendelet [BGBl. 2006. I., 1329. o.] által módosított, a személyek közúti közlekedésben való részvételének engedélyezéséről szóló 1998. augusztus 18-i (BGBl. 1998. I., 2214. o.) rendelet (a vezetői engedélyekre vonatkozó rendelet) (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr [Fahrerlaubnis-Verordnung], a továbbiakban: FeV) 28. §-ának (1), (4) és (5) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azon személyek, akik érvényes EU- vagy EGT-vezetői engedéllyel rendelkeznek, és szokásos tartózkodási helyük a 7. § (1) vagy (2) bekezdése értelmében a Németországi Szövetségi Köztársaságban van, jogosultak – a (2)–(4) bekezdésben foglalt korlátozásokra is figyelemmel – az engedélyben feltüntetett jogosultság keretein belül belföldön gépjárműveket vezetni. A külföldi vezetői engedély kikötéseit belföldön is figyelembe kell venni. Amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik, ezekre a vezetői engedélyekre a jelen rendeletben foglaltak alkalmazandók.

[…]

(4) Az (1) bekezdés szerinti jogosultság nem vonatkozik azokra az EU- vagy EGT-vezetői engedéllyel rendelkező személyekre,

[…]

3. akiknek a vezetői engedélyét belföldön bíróság ideiglenesen vagy jogerősen, vagy közigazgatási hatóság azonnal végrehajthatóan vagy jogerősen visszavonta, akik esetében a vezetői engedély megadását jogerősen megtagadták, vagy akiknek a vezetői engedélyét csak azért nem vonták vissza, mert időközben lemondtak róla […].

[…]

(5) A (4) bekezdés 3. és 4. pontjában foglalt határozatok valamelyikét követően az EU- vagy EGT-vezetői engedély belföldön történő használatára vonatkozó jog kérelem alapján adható meg, ha a visszavonás vagy az eltiltás alapjául szolgáló okok már nem állnak fenn. […]"

13 Az FeV 46. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben a vezetői engedéllyel rendelkező személy járművezetésre alkalmatlannak bizonyul, a vezetői engedély kiállítására jogosult hatóság köteles vezetői engedélyét visszavonni. Ez a rendelkezés alkalmazandó különösen akkor, ha a 4., 5. vagy 6. melléklet szerinti megbetegedés vagy fogyatékosság áll fenn, továbbá a közúti közlekedés szabályainak vagy a büntető törvénykönyvnek olyan súlyos és ismételt megsértése esetén, amely kizárja a járművezetői alkalmasságot."

14 Az FeV 46. §-ának (5) bekezdése így szól:

„A visszavonással a vezetői engedély megszűnik. Külföldi vezetői engedély esetén a gépjárművek belföldön történő vezetéséhez való jog szűnik meg."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

15 2004. szeptember 18-án megállapítást nyert, hogy F. Weber, Németországban állandó lakóhellyel rendelkező német állampolgár kábítószerek (kannabisz és amphetamin) hatása alatt vezetett gépjárművet. E bűncselekmény miatt ellene a Siegen-Wittgenstein körzet 2004. november 17-i, 2004. december 4-én jogerőre emelkedett közigazgatási határozatával pénzbüntetést és egy hónapos járművezetéstől való eltiltást szabott ki.

16 2004. november 18-án F. Weber számára Karlovy Vary város (Cseh Köztársaság) hatósága tíz évig érvényes gépjármű-vezetői engedélyt állított ki, amely A1, A, B és AM kategóriákban jogosít járművezetésre. A vezetői engedélyben a gépjármű-vezetői vizsga időpontjaként 2004. november 16. került feltüntetésre.

17 2005. január 7-i levelével Siegen-Wittgenstein körzet közlekedési részlegének igazgatási osztálya értesítette F. Webert, hogy a 2004. szeptember 18-án megállapítást nyert bűncselekmény miatt vezetési alkalmasságának vizsgálatára irányuló eljárást kezdeményezett. F. Weber a német vezetői engedélyét 2005 februárjában leadta a közigazgatási hatóságoknál.

18 A Siegen-Wittgenstein körzet közlekedési részlegének igazgatási osztálya 2005. március 17-i, 2005. április 6-án jogerőre emelkedett határozatával az StVG 3. §-ának (1) bekezdése és az FeV 46. §-ának (1) bekezdése értelmében F. Weber német vezetői engedélyét visszavonta, amely visszavonás az StVG 3. §-a (2) bekezdésének és az FeV 46. §-a (5) bekezdése második mondatának értelmében a vezetői engedély Németországban való használatára való jog megvonásával azonos hatályú.

19 A 2006. január 6-ai rendőri ellenőrzés során megállapítást nyert gépjármű-vezetői engedély nélküli gépjárművezetés bűncselekménye miatt az Amtsgericht Siegen 2006. augusztus 22-i ítéletével az StVG 21. §-ának (1) bekezdése és (2) bekezdésének 1. pontja alapján elítélte F. Webert.

20 F. Weber ezen ítélet ellen fellebbezéssel élt a Landgericht Siegen előtt, és felmentését kérte azzal az indokkal, hogy mivel cseh vezetői engedély birtokosa, a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt elve alapján továbbra is jogában áll közúti forgalomban gépjárművet vezetni.

21 Ilyen körülmények között a Landgericht Siegen az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [91/439] irányelv 1. cikkének (2) bekezdését, összefüggésben az irányelv 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével, hogy tilos a tagállamok számára területükön a valamely másik tagállamban kiállított vezetői engedély szerinti vezetésre való jogosultság – és ezzel a vezetői engedély érvényességének – elismerését azért megtagadni, mert jogosultjától az első tagállamban visszavonták a vezetői engedélyt, miután számára egy másik tagállamban ún. „második" EU-vezetői engedélyt állítottak ki, ha a vezetői engedély visszavonása olyan cselekményen/vétségen alapul, amely a vezetői engedély másik tagállam általi megadásának időpontját megelőzi?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

22 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkének (2) és (4) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy azok tiltják a tagállamoknak, hogy területükön a valamely másik tagállamban kiállított vezetői engedély szerinti vezetésre való jogosultság – és ezzel a vezetői engedély érvényességének – elismerését megtagadják, ha jogosultjától az első tagállamban vezetői engedélyét ezen engedély kiállítását követően visszavonták, egy ezen időpontot megelőzően megállapítást nyert bűncselekmény szankciójaként.

23 F. Weber a Bíróság ítélkezési gyakorlatára hivatkozva (a C-227/05. sz. Halbritter-ügyben 2006. április 6-án hozott végzés és a C-340/05. sz. Kremer-ügyben 2006. szeptember 28-án hozott végzés) elsősorban azt állítja, hogy egy tagállam egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély elismerését kizárólag a jogosultnak az ezen engedély kiállítását követően tanúsított magatartása alapján tagadhatja meg.

24 Az olasz kormány és az Európai Közösségek Bizottsága ezzel szemben úgy vélik, hogy egy, az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben egy tagállamnak jogában áll egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését megtagadni akkor is, ha e megtagadás indoka a jogosultnak az ezen engedély kiállítását megelőzően tanúsított magatartása.

25 A portugál kormány úgy véli, hogy a 91/439 irányelv 8. cikke (2) és (4) bekezdésének tárgya pontosan az olyan személyek magatartásából eredő kockázatok megelőzése, akik, miután vezetői engedélyüket valamely tagállamban ideiglenesen felfüggesztették, egy másik tagállamban szándékoznak második vezetői engedélyt szerezni, jóllehet vezetési alkalmasságuk vizsgálatára irányuló eljárásban kell részt venniük, amely a vezetésre való jogosultságuk visszavonásához vezethet.

26 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt, a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének általános elvét különösen azon személyek mozgásának megkönnyítése érdekében alakították ki, akik a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban tették le a járművezetői vizsgát (lásd többek között a C-476/01. sz. Kapper-ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-5205. o.] 71. pontját; a C-329/06. és C-343/06. sz., Wiedemann és Funk egyesített ügyekben 2008. június 26-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-4635. o.] 49. pontját, valamint a C-334/06–C-336/06. sz., Zerche és társai egyesített ügyekben [EBHT 2008., I-4691. o.] hozott ítélet 46. pontját).

27 A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az említett 1. cikk (2) bekezdése a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek minden külön formai követelmény nélküli kölcsönös elismerését írja elő. E rendelkezés egyértelmű és pontos kötelezettséget ró a tagállamokra, amely nem biztosít mérlegelési mozgásteret a teljesítése érdekében hozott intézkedések terén (lásd e tekintetben a C-230/97. sz. Awoyemi-ügyben 1998. október 29-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-6781. o.] 41. és 42. pontját, a fent hivatkozott Kapper-ügyben hozott ítélet 45. pontját; a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítélet 50. pontját, valamint a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 47. pontját).

28 Mindazonáltal a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) és (4) bekezdése bizonyos körülmények között, különösen a közúti forgalombiztonsággal kapcsolatos okokból megengedi a tagállamoknak, hogy a vezetői engedélyek korlátozására, felfüggesztésére, visszavonására, valamint érvénytelenítésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseiket alkalmazzák minden vezetői engedély jogosultjára, aki a területükön szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik, és megtagadják egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akivel szemben az előbbi állam területén az egyik intézkedést alkalmazták.

29 E tekintetben a Bíróság számos alkalommal emlékeztetett arra, hogy a 91/439 irányelv 8. cikke (4) bekezdésének első albekezdése a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének általános elve alóli kivételt jelent, és ezért szigorúan értelmezendő (lásd többek között a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítélet 60. pontját, valamint a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 57. pontját).

30 A kérdést előterjesztő bíróság pontosításaiból kiderül, hogy cseh vezetői engedélye kiállításának időpontjában, azaz 2004. november 18-án F. Weber német vezetői engedélye ideiglenes felfüggesztésének hatálya alatt állt, amely egy hónapos időtartamra vonatkozó felfüggesztés tárgyában 2004. november 17-én hoztak 2004. december 4-én jogerőre emelkedett határozatot. Cseh vezetői engedélyének kiállítását követően 2005. március 17-én F. Weber vezetői engedélyét visszavonták. Egyébiránt vitathatatlan, hogy úgy az F. Weber vezetői engedélyének ideiglenes felfüggesztésre, mint a vezetői engedély visszavonására irányuló intézkedést igazoló tényállás 2004. szeptember 18-án, vagyis az említett cseh vezetői engedély kiállítását megelőzően nyert megállapítást.

31 Nem lehet azt állítani, hogy a 91/439 irányelv előírná a tagállamok számára egy ilyen körülmények között kiállított vezetői engedély érvényessége elismerésének kötelezettségét.

32 A Bíróságnak alkalma nyílt a korábbiakban annak megállapítására, hogy valamely tagállam a számára egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély visszavonására vonatkozó saját rendelkezéseinek alkalmazása tekintetében a 91/439 irányelv 8. cikke (2) bekezdése által biztosított lehetőséget kizárólag az engedély jogosultjának a vezetői engedély kiállítását követően tanúsított magatartására vonatkozó indokkal gyakorolhatja (lásd a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítélet 59. pontját és a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 56. pontját, valamint a fent hivatkozott Halbritter-ügyben hozott végzés 38. pontját és a fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzés 35. pontját).

33 Mindazonáltal a vezetői engedély ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó intézkedéshez, amelyet a fent hivatkozott Kremer-ügyben hozott végzéshez vezető alapügyben érdekelt személlyel szemben alkalmaztak, nem kapcsolódott új vezetői engedély megszerzésének a tilalma. Az előző pontban hivatkozott többi határozathoz vezető ügyekben az új engedély megszerzését ideiglenesen tiltó valamennyi intézkedés, amelyek a visszavonásra irányuló intézkedésekhez kapcsolódtak, hatályukat vesztették a vezetői engedély kiállításának idején.

34 A Bíróság e megfontolások fényében vélte úgy, hogy ezen, a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében foglalt lehetőséget valamely tagállam kizárólag az érdekeltnek a vezetői engedély más tagállam általi kiállítását követően tanúsított magatartása miatt veheti igénybe. E rendelkezés ugyanis nem engedi meg a fogadó tagállamnak egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély elismerésének megtagadását kizárólag amiatt, hogy ezen engedély jogosultjának korábbi vezetői engedélyét a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamban visszavonták (a fent hivatkozott Wiedemann és Funk egyesített ügyekben hozott ítélet 66. pontja és a fent hivatkozott Zerche és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 63. pontja).

35 Az alapügy tárgyát képező helyzet teljesen más. Egyrészt F. Weber cseh vezetői engedélye kiállításának időpontjában német vezetői engedélye az illetékes német hatóságok által történt ideiglenes felfüggesztés hatálya alatt állt. Másrészt cseh vezetői engedélyének kiállítását követően vezetői engedélyét visszavonták, ugyanazon tényállás szankciójaként, mint amely az említett ideiglenes felfüggesztést is igazolta.

36 Egy ilyen helyzetben feltétlenül és végérvényesen el kell ismerni a 91/439 irányelv rendelkezései, különösen pedig 8. cikkének (4) bekezdése alapján az illetékes hatóságok, valamint a tagállami bíróságok azon lehetőségét, hogy megtagadják olyan személy valamely másik tagállamban kiállított vezetői engedélye érvényességének elismerését, aki vezetői engedélye ideiglenes felfüggesztésének hatálya alatt áll, amennyiben az ideiglenes felfüggesztés iránti intézkedést ugyanazon tényállás szankciójaként a vezetői engedély visszavonása iránti intézkedés követi (ebben az értelemben lásd a C-225/07. sz. Möginger-ügyben 2008. július 3-án hozott végzés 41. pontját). Az a körülmény, hogy a vezetői engedély visszavonása iránti intézkedésről az új vezetői engedély kiállításának időpontját követően határoznak, e tekintetben nem bír jelentőséggel, mivel az ezen intézkedést igazoló okok ugyanezen időpontban fennálltak (ellentétes értelemben lásd a fent hivatkozott Kapper-ügyben hozott ítélet 74. pontját).

37 Minden más értelmezés megfosztaná egész lényegétől valamely tagállam 91/439 irányelv 8. cikke (4) bekezdése első albekezdésében foglalt azon lehetőségét, hogy

megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akivel szemben az előbbi állam területén a vezetői engedély visszavonására irányuló intézkedést alkalmaztak.

38 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 42. pontjában megállapította, valamely bűncselekmény vezetői engedély visszavonására irányuló intézkedés által történő szankcionálására, melyhez kapcsolódhat vagy sem új jogosítvány kiállítására vonatkozó tilalmi idő, kizárólag azon tagállam illetékes, amelynek területén a bűncselekményt elkövették.

39 Márpedig ha kötelezővé tennék valamely tagállam számára egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését azon okból, hogy ezen engedély jogosultja nem követett el egyetlen bűncselekményt sem az előbbi tagállam területén az engedély kiállítását követően, jóllehet e személy érvényes, az utóbbi engedély kiállítását megelőző tényállás által indokolt, a vezetői engedély visszavonását elrendelő intézkedés hatálya alatt áll, a szankcionálandó bűncselekmények elkövetőit arra ösztönözné, hogy haladéktalanul egy másik tagállamba menjenek e bűncselekmények igazgatási vagy büntetőjogi következményeinek kivédése céljából, és ez végső soron lerombolná azt a bizalmat, amelyen a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének rendszere nyugszik.

40 Továbbá, amint azt a Bizottság írásbeli észrevételeiben kiemelte, az alapügy tárgyát képező helyzethez hasonló helyzetben a cseh hatóságok által F. Weber részére kiállított vezetői engedély érvényességének annak ellenére történő elismerése, hogy F. Weber ezen engedély kiállításának időpontjában még mindig egy német vezetői engedély jogosultja volt, sértené úgy a 91/439 irányelv szellemét, mint ezen irányelv 7. cikke (5) bekezdésének szövegét, melynek értelmében senki nem rendelkezhet több, mint egy tagállam által kiállított vezetői engedéllyel.

41 Következésképpen az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkének (2) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azok nem tiltják a tagállamnak, hogy a területén a más tagállamban kiállított vezetői engedély szerinti vezetésre való jogosultság elismerését megtagadja, ha annak jogosultjától az első tagállamban vezetői engedélyét visszavonták, még akkor sem, ha ezen visszavonás tárgyában a vezetői engedély kiállítását követően hoztak

határozatot, amennyiben ezen engedélyt az első tagállamban kiállított vezetői engedély felfüggesztése iránti intézkedés érvényességi ideje alatt állították ki, és mind e felfüggesztést, mind az említett visszavonást a második vezetői engedély kiállításának idején már fennálló indokok támasztják alá.

A költségekről

42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkének (2) és (4) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azok nem tiltják a tagállamnak, hogy a területén a más tagállamban kiállított vezetői engedély szerinti vezetésre való jogosultság elismerését megtagadja, ha annak jogosultjától az első tagállamban vezetői engedélyét visszavonták, még akkor sem, ha ezen visszavonás tárgyában a vezetői engedély kiállítását követően hoztak határozatot, amennyiben ezen engedélyt az első tagállamban kiállított vezetői engedély felfüggesztése iránti intézkedés érvényességi ideje alatt állították ki, és mind e felfüggesztést, mind az említett visszavonást a második vezetői engedély kiállításának idején már fennálló indokok támasztják alá.

Aláírások